

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210216
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Žilina, ul. Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Žabotova č. 2/B, IČO: 36 866 881, proti odporkyni: D. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. C. č. XXX, o zaplatenie sumy 2.545,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/238/2012-29 zo dňa 26. októbra 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej žalobe zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom č. k. 4C/238/2012-29 zo dňa 26. 10. 2012 Okresný súd Liptovský Mikuláš odporkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 1.858,75 eur, ktorú sumu súd povolil odporkyni splácať v 60 eur mesačných splátkach, vždy do každého 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.858,75 eur od 30. 11. 2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 70,15 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 120,20 eur, ktoré zaviazal odporkyňu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu a ktorú sumu povolil odporkyni splácať v 10 eur mesačných splátkach, vždy do každého pätnásteho dňa toho-ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

Rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním, z ktorého mal preukázané, že: „...medzi účastníkmi konania a to Prvá komunálna banka, a.s., Žilina (k zmene obchodného mena na Dexia banka Slovensko, a.s. došlo 01. 10. 2003 a na Prima banka Slovensko, a.s. došlo 01. 01. 2012) a odporkyňou bola dňa 30. 06. 2003 uzatvorená Zmluva o osobnom účte Axion (č.l. 2 spisu), na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporkyňu zriadiť osobný účet Axion č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorá Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Dňa 23. 02. 2006 (č. l. 3 spisu) bola medzi účastníkmi konania uzatvorená Zmluva o poskytovaní služieb Povolené prečerpanie na osobnom účte, ktorou sa navrhovateľ zaviazal zriadiť odporkyni službu Povolené prečerpanie na osobnom účte na osobnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX

formou povolenia čerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu s tým, že výšku a dátum účinnosti debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu na zasielanie výpisu v zmysle Zmluvy. Banka si vyhradila právo kedykoľvek prehodnotiť výšku debetného limitu v zmysle podmienok VOP. Listom zo dňa 18. 11. 2010 (č. I. 5 spisu) navrhovateľ oznámil odporkyňi, že odo dňa 30. 01. 2010 je na jej účte vykazovaný debetný zostatok 1.831,65 eur a týmto odstupujú od príslušnej Zmluvy o uvedenom účte dňom doručenia oznámenia, v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP Dexia banky Slovensko, a.s.. Ku dňu 29. 11. 2010 (č. I. 4 spisu) bol zostatok na účte mínus 1.858,75 eur, ktorá suma pozostáva z povoleného debetného zostatku, úrokov a poplatkov.

Podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal zaplata debetného zostatku na osobnom účte, ktorý návrh skutkovo odôvodnil tým, že na základe, medzi účastníkmi konania, uzavretej Zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi službu Povolené prečerpanie na osobnom účte. Žalovaná suma, podľa žaloby, pozostáva z istiny vo výške 1.858,75 eur a sankčného úroku z omeškania vo výške 686,63 eur. Zmluva o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte bola medzi účastníkmi konania uzavretá dňa 23. 02. 2006. Odporkyňa si porušila svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy - splácať čerpané peňažné prostriedky spolu s úrokmi za podmienok a v lehotách podľa VOP, preto navrhovateľ listom zo dňa 18. 11. 2010 odstúpil od uvedenej Zmluvy dňom doručenia odstúpenia od Zmluvy v súlade s príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok Dexia banky Slovensko, a.s., účet uzavrel dňa 29. 11. 2010, ku ktorému dátumu bol na uvedenom účte evidovaný nedoplatok 1.858,75 eur, ktorý pozostáva z povoleného debetného zostatku, príslušných úrokov a poplatku, v ktorej časti súd žalobe vyhovel, keď mal za preukázanú jej dôvodnosť. Podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal zaplata sankčného úroku vo výške 686,63 eur, keď na výzvu okresného súdu oznámil, že príslušný sankčný úrok si uplatňujú z vyčíslenej istiny za obdobie odo dňa odstúpenia od Zmluvy do dňa podania žaloby na súd. V zmysle čl. 19 Podmienok zriadenia a vedenia služby Povolené prečerpanie na osobnom účte nevysporiadaný debetný zostatok na účte po zániku Zmluvy, je banka oprávnená sankcionovať sankčným poplatkom ako pri nepovolenom čerpaní debetu na účte podľa Sadzobníka. Keďže navrhovateľ v zmysle ust. § 48 Občianskeho zákonníka odstúpil od uvedenej Zmluvy, Zmluva sa zrušila od samého začiatku (ex tunc) preto, podľa názoru okresného súdu, navrhovateľ nemá nárok na sankčný úrok za obdobie po zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Navyše Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluva spotrebiteľská, na ktorú sa vzťahujú normy spotrebiteľského práva, pretože ju uzatvoril navrhovateľ ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ. Navrhovateľ nepreukázal, že výška sankčného úroku bola medzi zmluvnými stranami dojednaná, keď, podľa názoru okresného súdu, nestačí odkaz na Sadzobník poplatkov, preto žalobu v časti čo do zaplata navrhovateľom vyčísleného sankčného úroku ako nedôvodnú zamietol. Navrhovateľovi priznal úroky z omeškania z istiny od 17. 03. 2009 do zaplata, keď výška úroku z omeškania bola v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu omeškania.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal prevažný úspech vo veci (73%), náhradu trov konania v časti, v ktorej jeho úspech prevyšuje úspech odporcu (27%), potom rozdiel činí 46%. 46% z navrhovateľom uplatnených trov titulom zaplata súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 152,50 eur predstavuje 70,15 eur a trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 101,25 eur, 2 x režijný paušál po 7,63 eur + 20% DPH, t.j. 261,31 eur, z toho 46% predstavuje 120,20 eur. Okresný súd navrhovateľovi nepriznal odmenu za úkon právnej služby pokus o zmier, nakoľko sa nejedná o úkon právnej služby v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odporcovi uložil trovy konania a trovy právneho zastúpenia zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu - ust. § 149 ods. 1 O. s. p.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O. s. p. okresný súd povolil žalovanú sumu a trovy konania odporkyňi splácať v 60 eur, resp. 10 eur, mesačných splátkach s tým, že na ochranu oprávnených záujmov navrhovateľa zároveň určil, že ak odporkyňa neuhradí čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh. Súd zohľadnil, že odporkyňa poberá rodičovský príspevok 164 eur, toho času nemocenské dávky vo výške 250 eur. Má dve vyživovacie povinnosti. Žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom, s ktorým očakáva narodenie dieťaťa. Od 27.7.2012 doposiaľ je na PN...“.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, a to vo výroku o zamietnutí časti žaloby zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Poukázal na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka, ktoré umožňuje časť obsahu zmluvy určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám známe alebo sú k zmluve pripojené. Aj v danom prípade bol vo všeobecných obchodných podmienkach určený debetný úrok, resp. sankčný poplatok, ktorý bolo možné účtovať v prípade nepovoleného prečerpania úveru a o ktorom odporca vedel. Nakoľko odporca porušil zmluvu tým, že na jeho účte bol dosiahnutý debet v nepovolenom rozsahu, vzniklo navrhovateľovi právo na sankčný úrok. Príslušný sankčný úrok z omeškania si navrhovateľ uplatnil za obdobie odo dňa odstúpenia o zmluvy do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Na záver poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo dostatočne odôvodnené.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v bližších podrobnostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

V posudzovanej veci bolo odporcovi na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v nadväznosti na poskytnutú službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ umožnené využívať finančné prostriedky na osobnom účte do výšky debetného limitu s tým, že výšku a dátum účinnosti debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu na zasielanie výpisu v zmysle Zmluvy. Banka si vyhradila právo kedykoľvek prehodnotiť výšku debetného limitu v zmysle podmienok VOP. Z dôvodu nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov a nedoplnenia zostatku na účte navrhovateľ odstúpil od zmluvy a požiadal odporcu o vrátenie debetného zostatku do 3 dní od doručenia oznámenia. Predmetom konania tak bolo následne vrátenie uvedenej sumy vrátane sankčného úroku, úroku z omeškania a trov konania.

V odvolacom konaní bola spornou otázka, či v súvislosti s odstúpením od zmluvy mohol navrhovateľ uplatňovať okrem vrátenia sumy debetu na osobnom účte a úrokov z omeškania aj tzv. sankčný úrok. V tejto súvislosti sa krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že po zániku zmluvy zaniklo aj právo navrhovateľa požadovať od odporcu sankčné poplatky. Odstúpením od zmluvy totiž došlo v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka k zrušeniu zmluvy od počiatku (tu krajský súd poukazuje na skutočnosť, že použitie uvedeného ustanovenia zákona nebolo navrhovateľom v podanom odvolaní namietnuté).

Za takýchto okolností sa nemohol navrhovateľ odvolávať na konkrétne ustanovenia zmluvy, ktoré mali odôvodniť ním uplatnený nárok, keďže táto zanikla v zmysle uvedeného ustanovenia zákona. Nároky zo zmluvy možno v uvedenom prípade uplatňovať len v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. v prospech odporkyne, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech. Žiadne trovy jej však nevznikli, v konečnom dôsledku si ich ani neuplatnila, odvolací súd jej ich náhradu preto nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.